

٤٠

עין משפט
גר מצוה

ח א מ"י פ"ו מהלכות
 תרומות הל' ו סמג
 לאוין רמב"

ט ב מ"י ס"ב מהלכות
 גניבה הלכה ד סמג
 פסין פא טו"ש"ע ח"מ סימן
 ט"ז

מוסף רש"י

[illegible]

דִּין ר' מִיתוֹת לֹא בִּפְלֹא וְאִם הָאֵם צִהֲשׁוּר אֵת הַפְּעֻלָּה
(כִּי מֵעַד): כִּי הַסְּהוּל דִּקְפּוּסוֹהוּ אֵעִיפּ סְהִי חִיב סְקִילָה שְׁעֻנָּה הוּא
וּבִנְיָן נִגְרַם הַמֵּאֲדָרְסָה וְזִין בְּשֻׁבָּה בְּנֵי מַחֲלָה וְאִם־ הוּא דְּהוּי צְעוּלָה
וְהִיבֵי הוּא בְּחֻקָּה אֲבָל קָשָׁה דְּחֻקִּין מְכָה עֲבָרִיִּים וְעוֹבְדֵי עֲבֹדַת כּוֹכָבִים
שְׁמַחִים עַל מָוֶתוֹם וְיֵשׁ לִמֹּר דַּעִי
מִתְּבוּנָה הַקֶּבֶד־ הוּא מִקְּלָה וּלְפַעְמִים מוֹחֵל
לְגַמְרִי אִם זָכוֹת וְאוֹת חוֹלָה לֹא וְלִזְנוֹי פְּרַע
מִמֶּנּוּ מִתְּבִיּוֹ וְכִפִּי אֲחֵד זִינִי מִמּוֹת
(וְסִדְרִין דִּקְ לֹא: וְיֵשׁ) דְּפִרְיָן וְהָאֵם צִר
נִתְּשָׁה הוּא לְפִי שְׁהַמְרִי עֵלָיו יוֹמֵר:
דָּךְ שְׂאֵב־ תְּרוּמָה לְאִבִּי פְּטוּר:
וְהוֹלֵל תְּרוּמָה בְּשׁוּגָה הוּאִיד
מִתְּבִילָה לְרִבִּי דְּלֹאֵר מִתְּבִילָה (פְּסָחִים
דִּקְדִּק לֵב) דְּחִיבִי גִירָתָה הַכְּחוּב הוּא
וְאִם־ לְגַבִּי דְּפִטְרִי חִיבִי מִיתוֹת כִּדִּי
שְׁמִים אִי ר' מִתְּבִילָה סִ"ל כִּרְבִּי דְּלֹאֵר
הוּאִיד מִתְּבִילָה מִתְּבִילָה אִתִּי מִתֵּב
בְּפִקְדָה כָּל שַׁעֲרָה (פְּסָחִים דִּקְ לֹא: וְיֵשׁ)
הַסְּהוּל חֻקָּה לֵב הַקֶּדֶשׁ מִתְּבִילָה
אֲחֻמִּירָם לֵב מַעַל וְאֲחֻמִּירָן מֵאֵלן יִ"א
כִּרְבִּי מִתְּבִילָה בִּן הַקֶּה אֲבָל כִּיּוֹן דְּגִלִּי
דִּתְּשָׁה לֵב הַקֶּדֶשׁ דִּלֵּךְ שִׁיךְ סִי לִי
(א) דִּתְּשָׁה גַבִּי דִּלֵּךְ אִם לֹא אֲדָם שְׁמַעֲלָה
בְּהַקֶּדֶשׁ לְאִבִּי בְּפִסָּה נִמִּי דְּלִיכָא כֵרֶת
לְחִיבִי וְלֹא הוּא לֵב לְתַמְרִין דְּקִיס לִי
בְּדִרְבָּה מִיִּינָה וְכִ"ת מִתְּבִילָה דִּקְדֶּשׁ
דְּקִיס גַּבִּי דִּתְּשָׁה לֵבֵל אֲחֻמִּירָן דְּקִיס
לִי לִי בְּדִרְבָּה מִיִּינָה אֲבָל הָאֵם דְּהוּי
בְּפִסָּה דְּלִיכָא כֵרֶת לֵב גַּבִּי קֶרֶף אִבִּי
הָאֵם דִּתְּנָה הָאֵם (וְיֵשׁ דִּקְ לֵב) הַסְּהוּל
תְּרוּמָתָה חֻקָּה בְּפִסָּה בְּשׁוּגָה מַעֲלָם קֶרֶן
וְחֻמֶּשׁ בְּחִיּוֹד פְּטוּר מִן הַתְּשֻׁלוּמִין
וּתְפִירָשׁ בְּגַמִּי בְּחִיּוֹד פְּטוּר דְּקִיס לִי
בְּדִרְבָּה מִיִּינָה כִּרְבִּי מִתְּבִילָה וְהַשְׁמָל
בְּשׁוּגָה נִמִּי לְפִטְרִי מִשּׁוּם כֵרֶת דִּקְסָה
לְדַעִי בְּשׁוּגָה אֲחֻמִּירָן דְּקִיס לִי בְּדִרְבָּה
מִיִּינָה אֲחֻמִּירָן לְקַמֵּן בְּפִקְרִין (וְיֵשׁ)
(א) אֲלֵל עִ"כ מִשּׁוּם דְּגִלִּי דִּתְּשָׁה
מִתְּבִילָה דִּתְּרוּמָה מִשּׁוּם דִּלֵּל אֲחֻמִּירָן
דְּקִיס לִי בְּדִרְבָּה מִיִּינָה וְהִי"ה כִּי
לִיכָא כֵרֶת וְלֹא אֲחֻמִּירָן דְּקִיס מִיִּינָה
דְּגִלִּי גַבִּי אֲבָל כִּי לִיכָא כֵרֶת לֹא יוֹיִל
דִּשְׁאֵי שׁוּגָה דִּתְּרוּמָה מִשּׁוּם דִּתְּשָׁה לֵבֵל

לדידיה כפרה ולא ממונה כדאמרין במסכת תרומות (פ"י מ"א) דלאס
ואפילו אוכל תרומת עמזין דלא גזל מדיד משלם כפרה עמזין ומומ
קרקן ומומש של הקדש אינו משום כפרה אלא משלם ממון עמזין ומומ
נגלי דהא לרנא דלא פטר בתיובה מטעם דקיס ליה בדרישה מטייה
וא"ת והא דתנן בפרק נושאין (יבמות דף טז:) כהנת
ל' לאחרון ואחריו אס' אכלו בתרומה ארין משלמין ק
אין נותמין לכהן ואפי' זה צריך לומר שהכפרה תלוייה
לפטרם אלא הפטרם יכול לחמול לו יותר שלו: **ורא"י**
(פסחים דף לא:) דקמני פטור מן התשלומין לפי מה דמוק
מיהרדא חיוב דרמייה לא פטרה ליה דלא אחיה עד דבנעל לגמרי:
ומיחה וקשה לר"י דלוקי כגון שמגרזונו מנייה לו לתפוח דהשחא ודלי
לדלא מני לאהדוריה אלא על הנהא גרזנו ויהאיש עשמה קיס ל
גזלו ואהנאחו לא מייחייב דאע"ג דאמר' (ביב" דף ק"א:) גזל ולא נת
שדבר האביו יסו עטלם בשעה שזה שני חלו אכל הכא בדבשה
לעל השני כלום (ורא"י) אפרש שכיתו רש"י ופשו
על הכא אהדוריה קנאה מיד להמשיב באונסין ואין צריך
הכא ממשלה ועד גמר בית הבליעה מ"מ קונה אותו
הכא ריכוכו לנתקו דלא הוי גט משום דבשני כ
עליה וזיה ע"ה גבי קרקע ותלוייה ועד גבי המזרח ונגיבה ח
מטעם זה ה"ל דלינו מגרע ויחיד אחר שחא
שנגיבה מיהא ולכן פשיטא ליה להש"ס בדלחום
ל' צריבא דפצי' לאהדוריה ע"י ידי הרחק. והש
ליבא חיוב ממון אלא ע"ה הנהא מעיו וזו כחאד ואע"ג
דבנעל ונהנה זה ואס' חאמר ו"ה אחרתין בפרק בבהא המקשה
ל' דבפיו (חולין) שלא בפיו מיתאז חוזה א"ל הוה מהדר
מטע יומר ועמה שנתקלקלה קאת אינה שזה פירוטה ואפילו אי
כלכלי דלמאחא ההם (ביב" דף כ:) משום דליל' גזל גמלא ליה היקפ
בכלל דלמאחא פ"י צריבא דפצי' חאוכלין דלא מיהא
שארן כחאד מנח דלשכחן כסוף פד' ק' אחרן (יבמות דף ג.)
בספין טמאה אע"פ שאי אפשר שלא יגע בספין קודם שיח
הספין ליה לרב אפי' דמיהא לזה ותשלומין ליה פטור ולפי
והרגנו ומשלמין ממון לזה ונפשותו אלא ו"פ' ממון לזה
שאי כלימיה תרומה ותרעמה שיראלי ממון לזה ונפשותו לזה

אלו נערות פרק שלישי כתובות

דין ד' מיסוף. עוש דגומתם: נופל מן הגג. דומה לנסקל שדוחסין
 איתו מניח הסקילה ללחך דגביו ב' קומות הוי דלמרי' בגמרא הדין
 (פסלדרין דף מה:). פיה דורספו. ארי מפלי ללחך וורגו דברסא:
 נמש מישו. והארס שרפו: נמשר למלוט. והן מחזיר לרסא:
 כסיף כ' בן דרך המומחין על ידיהו
 וזו היא מיתת סיף: פרוגי. אקברל
 והוא בגרון. מלג'ט: מן האיש הסוף.
 שהא חייב מיתת ב'ד' ומסי' ב'ד' אשמו
 אס פני וסכרסי. למדנו שהכרת במקוס
 מיתה וחליפות: וז' שאלל תרופה:
 במזיד כרת במיתה בדי שמים
 בכרת. הוא הו' חסדו נעשין דלחסי
 (ויקרא כ) עריס יחי: לאכסי פטור
 מתשלומין דנפקא ליה מאסון בדי
 שמים וכל אסון במשמה בין במיתה
 בין בכרת: ולאכסי פטור. כמחיה
 נהי נמי דמיתה בדי שמים פטור
 מתשלומין אכל היכא דלחיל דאגבהיה
 גזילה מי מייפטור הא אינון דאגבהיה
 קניה ומייב מתשלומין אפי' חילוי שחרף
 ומתחייב נכשו לא הוי עד אשמו
 לה: שסכס לו חכרו. דלא אגבהיה אלל
 וכל קניה ולי מייחייב בתשלומין אלל
 וצליעמו מתחייב דמי הגיית מייב
 ולא דמי כולה ובהויא שעתא חייב
 מיתה נמי איכא: איבעי ליה לאסדורה
 וזי לא אסדורה מהויא שעתא חייב
 מיתא עד דלרשון לאו מיתא חייב
 מתחייב לנכן כלום: ואי דלא מלג'ט
 לאסדורה אפאי חייב. מיתה אנוס
 הוא: ע"ז דסדק. דלי נמי אסדורה
 מתאסא: ולא חויא לנצלים הלך מגוסי
 לא גולה אחלי' אלא מחייב ליה
 בתשלומין אהנח גרונ' ומעיו ההיא
 שעתא חייב מיתה איכא: משקין כתי
 תרופה. ולא דמקה לשגיגה בבית
 הכליעה אלל מחיזן שמתה לתוך
 פיו אימאסא לא ולא מלית לאחיובי
 משוס גזילה דסא לא חויא למידי
 אלל אהניית גרונ' ומעיו מחייב
 ומיתה ותשלומין בחיס כחמד
 וקרע

וזה כהן למחול אינו יכול למחול משום דלא הוה ממון אלא כפרה
 לשון ולכן לא שייך קיום ליה בדבריה מיניה לפוטרה ממכרה וכן
 נבא ותעד דכפרמה חייב משום דכפרה איהו ולא משום כיון דגלגל
 הוא טעמא לא מיפטר אכול תרומת חמץ כפסח אלא ודאי משום
 תמריז וילד בולד שפחתה ושחררה אז חל זה וכן פסק בן ששע
 ומומס ואמאי כיון דכפרה איהו ליחייבו מספק וי"ל דודאי לרבי
 הכפרה והא דלין הכהן יכול למחול היינו לענין שלא יהיה נראה
 שור והאמר רב חסדא ב' הכי נמי הוה מצי לאקשוי אמתניתין
 כן לה כרבי נחמיה בן הקנה: א' רבצ' לאהוריה ניהררה. וכן ילי
 ר'א פצי' לאהוריה אמאי חייב. פירש בקורטמס אמאי חייב
 חייב מיתה אמאי דלא מצי להאדוריה וממון נמי לא מייחייב כיון
 כי דבריה מיניה ונראה לר' דה"פ אמאי חייב ממון והרי הוא לא
 אלאו העבדים ובא אחר ואלו דמי דהוה גובה כ' היינו דוקא לא
 להוה ממון כבר הוא אלאו בן העולם שהוה במקום דלא אפשר
 עול לה"ש"פ דלחייב כשחוב לו בע"כ דכשחוב לו ממנונו וכן
 דהמסתמא מיתה בפיי ואח"כ חוב לו באצטע או בכוס ואח"כ
 בפיי להמחייב באונקיס אלא"ג איכול נתקנו ולהביאו גלג' דדוקא
 מות והא אנדיא ביה קלי לענין דכיל ששכטן פ"ק דמ"ט דף ע'
 שלע קרקע דלא קני מעטעם שכיול נתקנה ולהביאו גלג' אלא
 מותם בחוק יד או בחוק פיי מעטעם זה ועוד לכלל הכחות קונה
 רי' א' אנוס הוא ופטור ממינה וממון דאין פסדי ידו מצי נראה
 ליה לנאמר דיהדרה דאין מרחיין בעלם בכך דכבר נתבאר
 שחבירו גולה וחולל ויכול להחזירה הוה כמי שהיה צנין והרי הוא
 לין דף ע"א. גבי טומאה בעולם דלא מעמאה לא משום דלא חזיא
 הוה חזיא חזיא וי"ל כגון דמטיקא לא הוה כי ב' זה שוה פטורה
 והנה זה לא חקר פטור "מ"מ כיון דשין כל שהוא או ממיחייב
 ימירתא מייחייב בכל הנאה או משום שחריזתא דאשיתא מייחייב
 מיון דמחב לו בזית הבעלע ובעל והנה מיד חשוב כגון כחמץ
 דמפרס בעל מים ששם בטומאה כגדי הדדי כגון שחקין
 ר'א אמי אמר בור ששם דרומה פשלו זקע שריאם ר'א
 דלמיר דלמיר בפרק קמא דטענהדרין דף י' ושם פלוגי בא על ב' זה
 וילע להפסיד לה בחובתה ונפשות ליה שאומר שגא עליה ואין נראה
 י' חקאי ליה לרבה אלא דמתן בהמית את הכד וביקן דף י' ושם
 וילע

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. ואם העלם יעלימו
עם הארץ את צנייתם מן
האיש ההוא בתו
מורעו למלך לבלתי
המית אתו: ושמותי אני
את פני כאיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הזנים אחרי
לזנות אחרי המלך מקרב
עמם: ויקרא כ ד-ה

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה ואי וכו' ודווקא
לענין הגש. תמיה לי הלא
לכדאי ליתא כן נבי"ט ?
ע"ה ונלע"ג: ד"ה לא
צריכא וכו' מ"ם בין
ישוין כל שהוא. עי' נבי"ט
דף כ ע"כ תודיעה הלא
ליתנהי:

הגהות הב"ח

(א) תושב' ד"ה זל וכו' קים
ליה בדרכה מיניה דאס:

לעזי רש"י

(כ"ו) מלג"ט. דלקת
שקדים מוגלתית.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones